

30. nedel'a A

*Milovať budeš Pána, svojho Boha,
celým svojím srdcom, celou svojou dušou
a celou svojou mysl'ou! (Mt 22,37)*

Prvé čítanie

Kniha Exodus 22,20-26

Toto hovorí Pán: "Neutláčaj cudzinca a nesužuj ho, veď sami ste boli cudzincami v egyptskej krajine.

Vdove a sirote neubližujte! Ak ich budete trápiť, budú volať ku mne a ja budem počuť ich nárek, vzplanie môj hnev, pobijem vás mečom a vaše ženy budú vdovami a vaše deti sirotami.

Ak požičiaš peniaze chudobnému z môjho ľudu, ktorý býva s tebou, nesprávaj sa k nemu ako veriteľ; nevymáhajte od neho úroky.

Ak vezmeš od svojho blížneho plášť do zálohy, vráť mu ho do západu slnka. Veď je to jeho jediná pokrývka, je to plášť zakrývajúci jeho telo a nemá iný, v ktorom by spal. Ak bude ku mne volať, vypočujem ho, lebo som milosrdný."

Druhé čítanie

1. list Solúnčanom 1,5c-10

Bratia a sestry, sami viete, ako sme žili medzi vami na vaše dobro. A vy nasledujete nás i Pána a uprostred veľkých súžení ste s radosťou Ducha Svätého prijali slovo, takže ste sa stali vzorom všetkým veriacim v Macedónii a Achájsku.

Lebo od vás sa Pánovo slovo rozšírilo nielen v Macedónii a v Achájsku, ale po všetkých miestach sa rozniesla správa o vašej viere v Boha, takže my už nemusíme o tom nič hovoriť. Veď oni sami rozprávajú, ako sme k vám prišli a ako ste sa od modiel obrátili k Bohu, aby ste slúžili Bohu živému a pravému a očakávali z neba jeho Syna, ktorého vzkriesil z mŕtvych, Ježiša, ktorý nás zachráni od budúceho hnevu.

Evanjelium

Matúš 22,34-40

Keď sa farizeji dopočuli, že Ježiš umlčal saducejov, zhromaždili sa a jeden z nich, učiteľ Zákona, sa ho spýtal, aby ho pokúšal: "Učiteľ, ktoré prikázanie v Zákone je najväčšie?"

On mu odpovedal: "Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým svojím srdcom, celou svojou dušou a celou svojou mysl'ou! To je najväčšie a prvé prikázanie. Druhé je mu podobné: Milovať budeš svojho blížneho ako seba samého! V týchto dvoch prikázaniach spočíva celý Zákon i Proroci."

Na zamyslenie

Každý deň robíme rozhodnutia a to z veľmi rozdielnych dôvodov, vedome alebo nevedome sa rozhodujeme pre ľudí, veci alebo cesty, ktoré sú pre nás dôležité. Pred rozhodnutím (Ent-scheidung) stojí rozlíšenie, rozlišovanie (Unter-scheidung), uváženie možných alternatív. To znamená rozhodnutie sa pre niekoho alebo pre niečo zákonite, nezvratne aj rozhodnutie sa proti všetkým ostatným možnostiam. Pre nás ľudí 21. storočia je často ťažké rozhodnúť sa jasne, jednoznačne a rozlúčiť sa tak so všetkými ostatnými alternatívami. Najradšej by sme si nechali pre nás otvorené viaceré cesty...

Cirkevná obec Solúnčanov, ako to počúvame v dnešnom druhom čítaní, "napriek veľkému súženiu" sa rozhodla pre Ježiša. Pravdepodobne sa podarilo Pavlovi pomocou jeho vzoru a to nielen slovami ale aj skutkami presvedčiť túto obec tak veľmi pre životdarujúcu cestu s Kristom, že táto bola už pripravená napriek mnohým ťažkostiam prijať Ho pre seba. Zdá sa, že jej členovia konali tak presvedčivo, že sa svojím životom a vierou stali vzorom aj pre druhých ľudí. Naše presvedčenie môže byť tak presvedčujúce a my sami presvedčiví len vtedy, keď nám je jasné, že toto rozhodnutie má najväčší význam pre náš život. Pravé, skutočné a hlboké rozhodnutie pre vieru v Boha, urobené v nádeji a v dôvere, je rozhodnutím pre toho Boha, ktorý je život, a ktorý život daruje, a ktorý plánoval dať život v plnosti nielen nám, ale všetkým ľuďom. Rozhodnutie sa pre tohto Boha života zahŕňa v sebe preto aj rozhodnutie starať sa na strane Božej aj o život našich spolubratov a pri tvorení, budovaní vlastného života mať pohľad aj na životné šťastie našich blízkyh. Keď sme o tom presvedčení, že Boh chce pre každého človeka to najlepšie, tak potom nesmie k tomu dochádzať, že Jeho dobro bude ničené ľudským utlačovaním a vykorisťovaním. Pre Boha, ktorý vždy stojí na strane ukrievnených, je sociálny hriech veľkou vinou a neostane, ako to počujeme v prvom čítaní, bez dôsledkov pre vinníkov. Vzťah k Bohu je len vtedy "celistvý", keď je do neho zahrnutý aj vzťah k blízkym, k spolubratom. Láska k Bohu a k blížnemu je neoddeliteľne navzájom prepojená. To je jasné aj v evanjeliu, keď sa farizeji pýtajú Ježiša, ktorý je ten "veľký príkaz" (vlastne: "základný príkaz") v zákone, pričom Ježiš vo svojej odpovedi zahŕňa lásku k Bohu a k blížnemu do jedného dvojzákona. Jednoduchou a jasnou odpoveďou vedie Ježiš nielen zákonníkov tej doby, ale aj nás späť k podstate, k základu. My musíme "iba" tieto obe strany lásky integrovať do "lásky – celok", ktorá zahŕňa srdce, dušu a ducha. A to nie teoreticky, ale prakticky a dôsledne! Milovať Boha a svet filozoficko-teoreticky ako je známe, je vždy jednoduchšie ako venovať vedome náš čas Bohu alebo nechávať, aby sa naša láska k Nemu stávala "pozemskou" a to tak, že budeme stretávať konkrétnych ľudí nášho života s priazňou, úctou a zodpovednosťou. Keď uchováme tento princíp v srdci, pochopili sme stred, centrum našej kresťanskej viery.